

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

VII. ÉVFOLYAM 7. SZÁM – 2013. JÚLIUS 7.

EMLÉKEZÉS

A mai alkalommal hálálkodunk. Hálálkodunk a jó Isten ajándékaiért, amiket pl. szentségei által ad nekünk; eddigi ajándékaiból tudatosítottuk a szent keresztség ajándékát, a bérmláskor nyert kegyelmeket, és a legszentebb Eucharisztia ajándékait. A továbbiakban is igyekszünk az Ő jóságát a legnagyobb mértékben számon tartani, hogy az Iránta való hálánk minél őszintébb és teljesebb legyen.

Mielőtt azonban a szentségek további sorát végig elmélkedjük, ezúttal azt is tudatosítjuk, hogy számos más terület is van, ahol Isten jóságának kimeríthetetlen gazdagságát láthatjuk. – Ezúttal „aranyimise” kapcsán gondolunk Isten jóságára és ötven év kegyelmeire, amikben részesített nemcsak személy szerint, hanem közvetve azokat is, akikkel az ötven év folyamán általam is Önmagához akart kapcsolni.

Ebben a folyamatban érdemes pár pillanatig gondolni arra, hogyan indult el, egy kisgyerek – a mostaninál is kisebb – az oltár felé, először mint kis ministráns, aki egyszer csak kimondta, hogy pap szeretne lenni. Ezt a kisgyereket hogyan hozta vissza a Gondviselés a biztos halálból (a súlyos hastífusz betegségéből), hogy végül is eljusson a papi szolgálatig. Mennyi nehézségen át segítette, hogy a szentelési oltárnál kimondott „akarom”, „Ígérem” megvalósuljon – a kápláni évek során tapasztalható fizikai nehézségek – tanyavilág; feneketlen sár, nagy távolságok, nehéz közvetlen és közvetett problémák – közepe, hogy mindazok, akik várták a szentmisét, a hittanórákat... meg is kapják, hiszen mindegy ki hozza – életerős, vagy „harmat-gyenge”, ugyanazt az isteni üzenetet és ajándékot hozza, így nem jelenthetett problémát a fizikai gyengeség. – Elvezérelte az egyszerű kis Falutól Városokba is, az Egyházmegye központjába, de a Fővárosba is, a kis Patakocskától, amit a helybéliek folyónak neveztek,

a Tiszához, majd a Dunához. Alkalmat adott a Gondviselés az egyszerű emberek ragaszkodását, közvetlenségét megtapasztalni csakúgy, mint a legkülönbözőbb értelmiségekkel való találkozás emelkedettségét, örömet. Teljesítette vágyát az önállóságra is. Itt sok alkalmat adott a kibontakozásra, amikor enyhén szólva szerény körülmények között kellett nagyot alkotni; sokszor tapasztalhatta, hogy „nem vagy egyedül!” – Nemcsak abban az értelemben, hogy az Isten kegyelme állandó kísérője volt, hanem úgy is, hogy voltak segítőtársak, együttérzők. Felújított Templomok, Plébániák bizonyítják, hogy a fizikai dolgok mögött, sokszor azok ellenére más „Erők” is működtek.

Ötven év elteltével hálával gondolok jó Szüleimre, akik más sajnos nem élnek, de amíg éltek, mindig segítettek – részesei voltak örömeimnek, együtt szomorkodtak kudarcaimon, s ami a legfontosabb, mindig imádkoztak, hogy helyt állhassak. Hálával gondolok közeli és távoli Rokonomra, Általános Iskolai Tanítóimra, Középiszkolai Tanárimra, Főiskolai Professzoraimra, papi életem Főpásztoraira, Plébánosaimra, a Paptestvérekre, a Kedves Hívekre, akikkel találkozhattam, a gyermekekre és Szüleikre, a munkatársakra, a sok-sok lehetőségre, mindazok szeretetére, akik bármi módon segítettek!

Az ezüstmisés emlékképre ezt a szöveget nyomattam: „hálát adok, hogy hálát adhatok!” - Most, hogy esteledik és lemenőben a nap, sokkal több köszönnivalóm van, ezért ezt a jelmondatot választottam: „Uram, a hála áldozatját Tenéked áldozom!” – ki tudja, mennyi idő van még a hálálkodásra, de amíg tehetem, „fogadja el az Úr kezemből az áldozatot és a szívből jövő hálát! – Ezekkel a gondolatokkal áldjon meg mindenkit a Mindenható Isten! –

Pekker Imre plébános

„Úrnap Vasárnap” (Évközi 9.) Június 02. - Minden szentmisében mintegy felkiáltás hangzik: *„Íme, hitünk szent titka!”* – A mai ünneplés alkalmával azonban különös hangsúllyal mondjuk, hiszen valóban értelmünk számára felfoghatatlan, tehát titok és hit kell hozzá, hogy elfogadjuk a láthatatlant, és mégis valóságot. Olyan isteni adományról beszélünk, Ami ettől függetlenül különös erővel hat és olyan csodálatos egységet teremt, ami nemcsak megmagyarázhatatlan, de utánozhatatlan is. – Az egység az ajándék lakoma jellegéből fakad.

Az erő nem fizikai értelemben valósul meg – bár az egyháztörténelem folyamán mintha ez is igen gyakran megcáfolhatatlanul valósulna meg. Nagyon egyértelmű az Úr Jézus kijelentése: *„ha nem eszitek az Emberfia testét és nem isszátok az Ő vérére, nem lesz élet bennetek!”* – ennek ellenére az isteni erő, ami Őbenne megvolt, nem látszott sem a kereszten, sem adott esetben egy-egy szentáldozáskor, az Ő feltámadása után azonban világfölköztető erővé lett és érezzük, hogy nem egyszerűen kijelentés: *„bízatos bennem, én legyőztem a világot!”* – Biztos, hogy ez a magyarázata a világtörténelem sok hit hősenek, Krisztus ereje él, élt és győzött, győz bennünk. Nemcsak Szent Pál mondhatta el magáról, hogy *„élek én, de már nem is én élek, hanem Krisztus él bennem!”* – számos hős, akiket Megváltójaért, hitéért, az örök életbe vetett reményéért sokszor válogatott módon adtak halálra, szintén elmondhatta volna, elmondhatná. – Enélkül nincs magyarázat a keresztyén hősiességre, ez viszont bőséges magyarázat – itt válik Krisztus Teste élő kenyérré, életető erővé.

Az egység, amit teremt az egész világon, nagyon is érthető, hiszen mindenki számára ajándék, fölülmúlhatatlan ajándék; nem csoda, hiszen Magát az Üdvözítőt kapja mindenki, aki a szentáldozást végzi. – Krisztus a kenyér és a bor színében a világ minden pontján ugyanaz, nem a hely és a körülmények határozzák meg az Ő ajándékozó titkát. Az Északi Sarktól kezdve az őserdők mélyén lévő fűkunyóiban tartott szentmisék alkalmával ugyanaz a Krisztus lesz az áldozati oltár Ura. – A szentáldozás pillanatában pedig minden áldozó ugyanazt a titokzatos Testet kapja és él általa. Nem más lelki táplálékot kap a világ leghíresebb tudosa vagy „legmagasabb” helyzetben lévő személye, mint a legegyszerűbb, a világ előtt ismeretlen, esetleg mellőzött személye.

Amikor ezt a csodát ünnepeljük, együttal hálálkodunk is, hiszen részesei lehetünk az isteni dolgoknak. Hálánk kifejezése a körmenet, amikor mintegy megmutatjuk mindenkinek, aki csak látni szeretné, *„Íme hitünk szent titka!”* – Dicsérjük és áldjuk, kérjük a 38. Eucharisztikus Világkongresszus himnuszának szavaival: *„Krisztus kenyér s bor színében, Úr s Király a föld felett, forrassz eggyé békességben minden népet, s nemzetet!”*

Évközi 10. Vasárnap – Június 09. - Ezekben a napokban különösen nem kell hosszasan bizonygatni, hogy mennyire bonyodalmas az élet – gondoljunk csak a nagyarányú árvízre, ami sok embernek okoz kellemetlenséget! – Ettől függetlenül azonban sok-sok egyéb gond is nehezíti mindennapjainkat. Ahol nincs árvíz, gond ott is van – más természetű, de van és, ha más egyéb nem nehezítené életünket, az a biztos tudat, hogy akárhogyan is, de elérkezik mindenki esetében, hogy búcsút kell mondani e világi dolgainkat, csak foglalkoztasson minden embert – hiszen cáfolhatatlan igazság, hogy „a halál biztos, az órája bizonytalan!” Ez azért merül fel bennünk, mert éppen ma többszörösen is előfordul a szent Szövegekben a halál kérdése. – **Ettől függetlenül**, ennek ellenére kell, hogy a bizakodás is éljen bennünk, hiszen éppen Szent Pál mondja ki a nagy igazságot: van, *„Aki már születésemtől fogva kiválasztott és kegyelmével meghívott, hogy kinyilatkoztassa bennem Fiát ...”* – az utolsó szóig igaz, hogy „a halál kényszere elszomorít, de az ígért örök élet megvigasztal bennünket!” – A halál kérdése egyrészt testi dolog, hiszen az addigi életünk „megváltozik”, másrészt azonban lelki is, hiszen a szomorúság kérdése nem csupán egy kellemetlen élettani folyamat, mint ahogyan a vigasztalás, vigasztalódás sem. – Itt bizonyosodik be, hogy az ember élete olyan tér, ahol testi és lelki, természetes és természetfeletti együtt van jelen. – **Külön** hálálkodunk kell jóságos Istenünknek, hogy mindkettőt szerető gondviselésével gondozza, ápolja, vezeti. Testi dolgaink irányítását is észre kell vennünk, hiszen a teremtés és gondviselés által félre érthetetlenül kinyilvánul és mindig is igaz, hogy mindenben ott az Isten, ha észrevesszük ezt, ha nem. Ugyanakkor a lelki dolgokban is jelen van, jelen akar lenni – nem az Ő hibája, ha a legtöbbször leragadunk, megrekedünk még a tapasztalható dolgokban is, a testiekben, a lelkiekben pedig még ennél is kevesebbet tudunk felmutatni. Pedig mindig igaz, hogy minden, ami testi, mulandó, csak ami lelki az szolgál az örök életre, az a maradandó. A testi dolgok természetüknél fogva az elmúlást jelentik. – **Külön** hálálkodunk kell, hogy az Isten kiválasztása mindenki életében azt jelenti, hogy meghívásunk van szebb, jobb, lelki dolgokra. Az a csodálatos, amikor mindez egyéni hozzáállásunk által megvalósul. – Olvastam egy olyan emberről, akinek a nevét ugyan nem jegyezték fel, de szép gondolatait igen és ez minket is segíthet: *„tudom, hogy nálatok azt tekintik csodának, ha Isten teljesíti valakinek az akaratát. Nálunk viszont az a csoda, hogy mi teljesítjük Isten akaratát!”* – Félre értés ne essék, ez ne azt jelentse, hogy az a csoda, hogy rászánjuk magunkat Őrá figyelni, hanem azt, hogy természetesen figyelünk Rá és ez csodát terem! – Azt tükrözze ez, amit fel is ajánlhatunk Nekik: *„vedd jónéven szolgálókat, hogy amit felajánlunk Neked, az legyen Előtted kedves áldozat!”*

Évközi 11. Vasárnap – Június 16. - Két történetet hallunk a mai szentmisében – az Olvasmányban és az Evangéliumban, ami a súlyos bűnről szól. Mindkettőt ismerjük és azt is tudjuk, hogy lényegében mindkettő az Ő-szövetségben történik. A megoldás azonban merőben más a két eseménynél. Dávid király vétkezése és a nyomában járó büntetés a törvény szerint történik; az Evangéliumban azonban úgy is mondhatjuk, az Ő-szövetségben kezdődik és az Új-szövetségben fejeződik be, ahol az Isten irgalma a hangsúlyosabb. – A bűnös férfi és a bűnös nő egyformán vét a törvény ellen, de az Úr Jézus által a bűnös nő bőven részesül a megbocsátásban. – Látszólag igaza volt az Úr Jézus vendégül látó farizeusnak, hiszen a törvény azt írta elő, hogy a bűnösrel még szóba állni sem volt szabad, hozzá érni különösképpen nem. Ítélete első pillanatban „jogos”, valójában elfelejtkezik a 29. Zsoltár szavairól: *„Ha bűneinket felrovd, Uram, ki az, aki megállhat Előtted?”* Tudni kell, hogy gyalgó az emberi természet és esendő és hol ebben, hol abban, hol többé, hol kevésbé válik szembeszegülővé. Ilyenkor csak a belső készség segít vissza a helyes irányba, ahová nem a törvény szigora hanem az Isten irgalma segít. – Való igaz, hogy kell a törvény, még annak szigorúsága is, hogy mintegy megelőzze a „bajt”, de ha már megtörtént, kell, hogy legyen megoldás. Különböznél könnyen megtörténhet, amit hallottam, hogy a bíróságon az elítélt tudomásul vette ugyan az ítéletet, de megjegyezte: *„ha kiszabadulok, tudom, mit kell tennem!”* – Magunk is érzékeljük, hogy itt belső megváltozásról nem igazán beszélhetünk.

Az Új szövetségben az Úr Jézus más lehetőséget kínál, a benső megváltozást, ezért irgalmas, megbocsátó. – Ő, Aki megváltónak jött, keresni, ami elveszett, az Isten erejét közvetíti és *„ahol Isten ereje működik, ... leomlanak a válaszfalak és megnyílnak a tömbházak zárt ajtóit a szomszédok előtt; asztalt terítenek a kellemetlen vendégnek... akik meghallják a (jóra) hívó szót, ... új életre kelnek ...újra szavakat váltanak a szomszédokkal és rokonokkal, új napirend szerint élnek. Az ilyen napirendben jut idő a lelki nyugalomra és elmélyülésre, az imára és a szentmisére.”* (Cserháti Ferenc püspök) – Az Úr Jézus közel hozza az emberiséghez azt az igazságot, hogy megértjük: valóban a bűnök megbocsátására az Istennek van joga, de az Isten megbocsátó szeretetéről az Órá figyelő embereknek kell hiteles képet festeni mások elé. – *„Jézus kereste a megtért bűnösökkel a kapcsolatot, mert szerette őket és segíteni akart rajtuk ... a bűnös ember megbocsátásra szorul, s mert egyikünk sem ártatlan”* – háláljuk meg Isten jóságát, szeretetét és a magunk és mások javára tudjuk őszintén mondani a Zsoltárossal: *„Segítségem Te vagy, el ne taszíts, ne hagyj magamra, megmentő Istenem!”* – Gyengeségünkben is nagy a felelősségünk, hogy iparkodjunk és őszinte bűnbánattal javítgassuk előforduló hibáinkat!

Évközi 12. Vasárnap – Június 23. - Biztatásul ma a 27. Zsoltár gondolatait imádkozzuk: *„Népének erőssége az Úr; ... szabadítsd meg, Uram néped, áldd meg a Te örökséged, légy Pásztor, és Te vezesd ...!”* Buzgón kell imádkoznunk, hiszen az egész életünk vándorlás az élet országútján és ez sok nehézséggel jár – éreznünk kell, hogy Vezetőre, jó vezetőre van szükségünk. Az igazi az, amikor nemcsak azért kérjük és várjuk az Ő segítségét, mert Nélküle akár tévelyeghetnénk is, hanem, mert tudjuk, hogy Ő Az, Akihez tartozunk a világ legcsodálatosabb élménye; örülünk, hogy Hozzá tartozhatunk Rá figyelhetünk, vezetésével élhetünk. Az is jó jel, ha Őt választjuk Vezetőnknek, hiszen Ő az út, az igazság és az élet, amikor tehát Őt választjuk, jól választunk, de ennél sokkal csodálatosabb az, ha átérezzük, hogy mit jelent az, Őt választani – kitüntetést a számunkra, hogy Őt választhatjuk.

Ebben az örömben megerősít a mai Szent Lecke gondolata Szent Pál által, amikor azt halljuk: *Testvéreim: ... mindnyájan Isten fiait vagytok, hiszen mindannyian, akik megkeresztelkedtetek Krisztusra, Krisztust öltöttétek magatokra!”* – Ez pedig *„részesedés Krisztus keresztalálának és feltámadásának gyümölcsében ... e nagy természetfölötti ajándékhoz képest eltörpül minden természetes különbség, amely az embereket elválasztja egymástól.”*

Megpróbáljuk mindezek emelkedettségét átérezni és ezért mi magunktól tesszük fel önmagunknak a kérdést: ki az Úr Jézus Krisztus, Akire figyelnek, nekem ki Ő! – Amikor az Úr Jézus feltette a kérdést a körülötte lévő tanítványoknak, a válaszok különfélék voltak, de mind egyikben volt, amin érezni kell, hogy, ha nem is teljes valóságot mondta ki, mégis nagyot, rendkívülit akartak mondani. Keresztelő Szent János nem volt akármilyen; Illés próféta sem, egyik próféta sem – de a legjobban Szent Péter közelítette meg a valóságot, amikor *„Az Isten Fölkentjének”* nevezte az Úr Jézust. Igaz, hogy ezt Ő nem egészen abban az értelemben gondolta, ahogyan az Úr Jézus, hiszen az Ő szenvedéséről, haláláról beszélt először és csak ezek után a megdicsőülésről, a feltámadásról. – Ebben az értelemben nekünk nagy-nagy segítség az Evangélium részlete, miszerint a Vele való közösség nehézségekkel, áldozatokkal jár; s ebben akar segítségünkre lenni, amikor így értjük meg igazán az Ő vezetésének jelentőségét, *„hogy ... el ne fáradjunk, életünk végén pedig célba jussunk.”* Általa *„tudom, merre járjak, merre haladjak”* egyre följebb, ahonnan *„egyre szebb a kilátás, egyre főnségesebb az érzés. És ha vissza-visszacsúszik az ember az út nehéz részein, Ő ad erőt az újra meg újrakezdéshez!”* (Bárdos Lajos)

ÚRNAPJA 2013.

Ebben az esztendőben **június 2-án** ünnepeltünk az Úrnapiját. Köszönjük mindenki részvételét, munkáját, amivel szebbé tette ünnepünket!

Szentségimádás

Június 2-án világméretű szentségimádást hirdetett a Szentatya. Szentségimádásra hívták a híveket az egész világon a Szentatya szándékára. Rómában délután 5 és 6 óra között tartották a szentségimádást, világszerte minden székesegyházban és templomban ehhez igazították az időpontot.

A pápa a következő két szándékra kérte az egyetemes Egyház imáját a szent óra alatt:

Az Egyházért. Az egész világon jelenlévő Egyházért, mely egysül a legszentebb Oltáriszentségnek, az egység jelének az imádságában. Adja meg az Úr az Egyháznak, hogy még teljesebb engedelmességgel hallgassa az Igét, és így egyre szebben, bűn és szégyen nélkül, szentül állhasson a világ előtt. Azért, hogy a megmentő Ige hűséges hirde-

tését az Egyház, mint az irgalom hordozója adja tovább, növekedve a szeretetben, s így választ tudjon adni a fájdalomra és a szenvedésre, visszaadva az örömet és a derűt.

A szenvedőkért. Mindazokért, akik szerte a világon rabszolgaságban szenvednek; a háborúk, az emberkereskedelem, a kábítószer-kereskedelem áldozataiért. A gyermekekért és nőkért, akik bármilyen erőszaktól szenvednek. Hallja meg néma kiáltásukat a virrasztó Egyház, aki a keresztre feszített Krisztusra tekintve nem feledkezhet el az erőszaknak kiszolgáltatott emberekről. És mindazokért, akik egzisztenciális veszélyben vannak: a munkanélküliekért, idősekért, elvándorlókért, hajléktalanokért, foglyokért és minden, a társadalom peremére szorult emberért. Azért, hogy az Egyház imája és tevékeny közelsége vigasztalja őket, erősítse reményüket, és bátorítsa őket az emberi méltóság védelmében.

A világméretű szentségimádási órára való felhívás a hit évének jegyében történt.

(forrás: www.magyarokurir.hu)

PEKKER IMRE ATYA ARANYMISÉJE

A szentmisén megjelent ünneplő hívek.

Pekker Imre atyát 1963. június 23-án szentelték pappá, éppen 50 évvel ezelőtt. A jubileum alkalmából **2013. június 29-én, 10 órakor** ünnepi szentmisét mutattunk be az alsónémedi templomban. Az atya korábbi szolgálati helyei:
 Káplán 1963-1975 között .
 Plébános:
 Dánszentmiklós: 1975-1982.,
 Tápióság: 1982-1986.,
 Tápiószecső: 1986-1987.,
 Úri: 1987-2004.
 Alsónémedi: 2004-

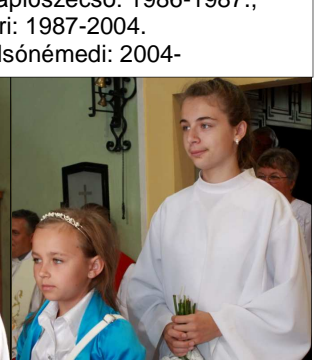
Az atya köszöntői: a paptestvérek részéről Pásztor Győző esperes atya.

Az egyházközség nevében Varga Frigyes, világi elnök.

Az énekart Benkó Péter karvezető képviselte.

Surányi Melinda és Varga Dominika verssel és virággal köszöntötték atyát.

A református egyházközség nevében Szappanos Zoltán, lelkész.

A Cursillo csoport nevében Mikoly Istvánné és Sokorai Józsefné.

A Magyarok Nagyasszonya Kórus énekével emelte az ünnep hangulatát..

Ország Tibor, Ócsa (Olvasmány)

Balogh László, Örkény (Szentlecke)

Tóth Péter Domonkos, Ünnepi szónok

Fekete András OFM koncelebrált Imre atyával.

Az ünnepi mise fotója Surányi Attila volt. Köszönjük!

Köszönet

Emlékezetes évforduló az ötven éves – bármilyen vonatkozásban gondolunk is rá. – A szentelés, 1963. Június 23. óta eltelt ötven év pedig azt jelenti, hogy a szent hivatásban telt el ez az idő és már önmagában is nagy jelentőségű, most azonban ehhez még az újabb élmények is csatlakoztak.

A kedves Testvérek olyan ünnepi hangulatot szerveztek, ami az amúgy is sok szépet és jót fokozta. – Ezúttal tehát minden okom meg van arra, hogy ne csak a jó Istennek hálálkodjak, hanem Mindazoknak, Akik az ötven év ajándékát még feledhetetlenebbé tették. Nagyon köszönöm mindenkinek a kedvességét, közreműködését, áldozatát; Mindenkinek mindent!

Engedtessek meg, hogy általánosságban mondjam el a hála és

köszönet szavait és kérem a jó Isten áldását Mindenkiére! Így remélhetőleg nem marad ki senki – nagy kár lenne, ha a felsorolásban bárki is kimaradna, hiszen olyan sokrétű és igazán lelkes megnyilatkozások voltak. Mindenki megérdemli a mosolyt és köszönetet, érezni lehetett, hogy a kedvesség, a szeretet vezérelt minden megnyilatkozást.

Az ötven éves évforduló óvatosságra inti az embert; ki tudja mennyi alkalom van még, hogy a szebbnél-szebb dolgokra újból és újból emlékezzünk, de amíg élünk, köszönhetően a kedves Testvéreknek, van és lesz mire emlékezni. A köszönet szavai mellé hadd tegyem oda a kérésemet is a jó Isten felé: Áldjon meg Mindenkit, különösen Azokat, Akik olyan kedvesek és jók voltak hozzám!

– aranyisés plébános

Az ünnepi szentmisét követően minden résztvevőt vendégül láttunk a közösségi házban egy itallal (üdítő, csapolt sör, bor, pálinka, kávé) és süteményre (édes, sós sütemények, kuglóf). Az állófogadáson mindenki koccinthatott az ünnepelttel és kötetlenül beszélgethetett. A vendéglátáson feltálat minden finomság felajánlás volt. Szeretnénk ezúton is nagyon szépen megköszönni ezt az áldozatot mindenki részéről. A rengeteg süteményből még a másnapi reggeli szentmise után is fogyaszthattak a hívek (segítőink kínálták a miséről kijövőket), valamint jutott a vándortáborban lévő gyermekeinknek, továbbá a Szegletkő Gyermekegthon növendékeinek.

Köszönjük továbbá a vendéglátás lebonyolításában nyújtott sok segítséget is! Nagyon szép nap volt!

A kávé
Mikolyné Magdi
főzte.

„Csaposaink”: Bálint Sándor és Végh József

Segítőink: Galambos Bertalan, Szarka László, Végh Balázs, Surányi Bernadett, Fábíán István, Györgyövc Attiláné (Csereklei Erzsébet), Surányi Katalin, Surányi Krisztina, Galambos Brigitta, Hornyák Réka

Az atya meghívott vendégei nagyon finom ebédet fogyaszthattak el a Betyár Éteremben. Az egyháztanácsosok hozzátartozói egy finom tortával lepték meg atyát. Az ebéd maradéka szintén a vándortáborban boldogította a gyermekeket egy kis „hazai ízzel”. Köszönjük szépen a vendéglátást, a felajánlásokat!

Az emberi élet méltóságáért

A Hit évének jegyében történt egy kezdeményezés: az *Evangelium Vitae* napja volt június 15-16-án, melynek felőse Rino Fisichella érsek, a Pápai Tanács elnöke volt.

Június 15-én, szombaton este gyertyás menet vonult végig Rómában a Via della Conciliazionén egészen a Szent Péter térig, melyre a világ minden tájáról érkeztek résztvevők, akik az emberi élet méltóságára kívánták felhívni a figyelmet. A résztvevők szombaton, még a menetet megelőzően meglátogatták Szent Péter sírját és szentségimádáson vettek részt a Szent Péter-bazilikában, vasárnap reggel pedig Ferenc pápa mutatott be számukra szentmisét. (Forrás: www.magyarKurir.hu)

Ehhez a kezdeményezéshez csatlakozott egyházközségünk is. Június 15-én szombaton 17 órakor Imre atya szentmisét mutatott be a Kápolnában, majd gyertyás körmenetet tartottunk a temetőben, a stáció sornál. Nagyon szép együttlét volt! (TÉ)

PAPSZENTELÉS, Vác

Június 22-én 10 órakor kezdődött a papszentelés, melyen 2 pap és 4 diakónust szenteltek. Dr. Beer Miklós megyéspüspök atya diakónussá szentelte: Maczák Tamás, Balogh László, Lovassy Attila, Kovács György jelöltek, továbbá pappá szentelte: Kantár Norbert, Halász Péter diakónusokat. Az ünnepélyes szentmisét Varga László atya által vezetett kórus éneke is feledhetetlenné tette.

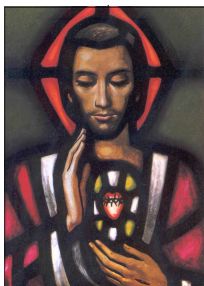
Bese Gergő Péter újmiséje

Bese Gergő Péter 2013.06.29-i áldozópappá szentelésére és a 2013.06.30-i első szentmiséjére, érkezett meghívó egyházközségünkbe. Sokan jelezték részvételi szándékukat a máriabesnyői Nagyboldogasszony Bazilikában tartott első szentmisére. Vasárnap délután elindult az autóbusz. Útközben imával köszöntük meg a jó Istennek és a Szűzanyának, hogy Gergőt pappá szentelték. Imádkoztunk, hogy aktív és elkötelezett tagja maradjon az egyháznak, sok-sok fiatalat vonzzon az egyházközségekre. Megérkezésünk után a templomba mentünk, ahol szép számmal láttunk ismerős arcokat. Gergőnek mindenképp volt kedves szava. A szentmise előtt a papság imára indult az alttemplomba. A szentmise 4 órakor kezdődött a zsúfolásig megtelt templomban. A miseruhát, annak megszentelése után, Gergő magára öltötte, majd köszöntötte az egybegyűlteket, köszönetet mondott a jó Istennek és a Szűzanyának, az édesanyjának, nagymamájának, családjának és mindenkinek, aki támogatja őt, „Áldd meg Uram mindazokat, akik oltárodhoz segítettek”, írta a szentképre, amelyet a szentmise végén osztottak. Nagyon megható, bensőséges pillanatok részesei voltunk a szentmisét követő újmisézés áldás alkalmával. Gergő hangja el-elcsuklott, amikor közvetlen családtagjainak, a papságnak, kedves ismerőseinek osztotta az áldást. Köszönjük, hogy részesei lehettünk ennek az ünnepnek. Kívánjuk, hogy Gergő egyszer Alsónémedin is bemutathassa első szentmiséjét. Isten tartsa meg Őt az egyháznak és nekünk, híveknek.

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Júliusi elsővasárnapi közös imaóráját 07.07-én vasárnap az esti szentmise után a templomban tartja. Ezt a szentórát plébánosunkért, Pekker Imre atyáért ajánljuk fel az Úr Jézus Szent Szívének szeretete jeléül. Hálát adunk azért a nagy kegyelemért, hogy nekünk adta őt, és életének e csodálatos szakaszában Alsónémediben tanúsíthatta Isten iránti elhivatottságát, amelynek jelét a reverendát már 50 éve viseli nagy kitartással, szeretettel és hűséggel. Jézusom!

Mi, akik a Teréz misszió által körökbé fogadtuk őt és naponta hozzád imádkozunk érte, hallgasd meg imáinkat, kéréseinket és hálaadásunkat fogadd el szerető szíveddel! Őrizd meg őt szeretetedben és add szent kegyelmedet, hogy az örökkévalóságban is együtt imádhassunk Téged, Megváltó Istenünket!

Jézusom! Örök főpap!

Tartsd meg papjaidat legszentebb szíved oltalmában, ahol senki sem árthat nekik! Őrizd meg szeplőtelenül föl Kent kezüket, melyekkel naponta érintik szent testedet! Őrizd meg tisztán ajkukat, mellyel ki mondják az átváltozás szavait!

Őrizd meg tisztán és minden földi érdektől mentesen szívüket, melyeket dicsőséges papságod magasztos pecsétje ékesít!

Növeld bennük az irántad való szeretetet és hűséget, és mentsd meg őket a világ mételeyétől!

A kenyér és a bor átváltoztatásának hatalmával együtt add nekik a lelkeket átváltoztató erőt is!

Áldd meg munkájukat bő terméssel és ajándékozd nekik egykor az örök koronáját! (Lisieux-i Kis Szent Teréz)

Kedves Imre atya!

A dicsőség koszorúja a világ hiúsága.

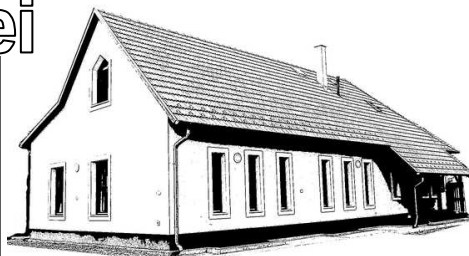
A te láthatatlan koszorúdat meleg szeretetből és hűségből fonja Isten azokban a szívekben, akikhez elvitted Őt! (S.A.)

özv. Szlovicsák Balázsné

IFI-HITTAN

A nyári szünetben nem tartunk hittanórákat, de a bevált gyakorlatokhoz híven; bármikor telefonálhattok és megbeszélés szerint találkozhatunk!

Szeretettel várok minden alkalmat, hogy együtt lehessünk: Magdi néni

Mozióránk

A szünidő első hetében „Nyárindító mozidételt”-ön vettünk részt a Szent Imre közösségi házban, melyet minden nap nagyon vártunk.

Gyerekszemmel nézve, ezen alkalmak izgalmas és szórakoztató együttrétegek voltak, melyet Magdi néni szíves vendéglátása (üditő, pattogatott kukorica) tett teljessé és igazán mozi élménnyé. Szülői szempontból jó volt látni, hogy ezen rajzfilmek csendesen tanítottak az önmagunk elfogadására és a céltudatosságra, a közösségért való felelősségérzetre, valamint a barátság és ezen keresztül az emberi kapcsolatok fontosságára.

Imre atya is betekintett hozzánk, amikor teendői megengedték.

Bízatom mindenkit, felnőttest és gyermeket egyaránt, hogy jövőre kapcsolódjon be ebbe a tartalmas családi programba.

Szlovicsák család

Júliusban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

jún. 27-júl. 5	júl. 6 – 12	júl. 13 – 19	júl. 20 – 26
özv. Kiss Albertné özv. Gábor Józsefné Csernák Nikolett Sponga Anita Bolonovszky Lászlóné Accsai Lászlóné	Györgyövcis Józsefné özv. Győrvári Balázsné özv. Jakab Gáborné özv. Surányi Tiborné	özv. Lovas Flóriánné özv. Tóth Jánosné id. Surányi Miklós Drozdík Jánosné	Tamás Györgyné özv. Némedi Rezsóné Mikoly Istvánné özv. Kiss Ferencné

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2013. JÚLIUS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
1	2	3	4	5	6	7 20 óra Jézus Szíve család imája
8	9	10 18 óra Cursillo kiscsoport 	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20 18 óra Cursillo kiscsoport 	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

A Magyarok Nagyasszonya Énekkar részt vett a június 2-án, 18 órakor, a **Trianoni békediktátum évfordulója**, illetve a **Nemzeti Összetartozás Napja** alkalmából megrendezett községi megemlékezésen.

Paudits Zoltán -
Magyar bánat,
Trianon

Leválták ujjaid,
lábadat, kezedet,
csonkává tették
szép magyar földedet.

Elvették a határt,
elzárták a népet,
és nem hagytak mást,
csak az ős emléket.

Szakadt Bánát, Bácska,
Erdély és Hargita,
milliók száján
ég ma is az ima.

Könnyben áll a magyar
szívnek dobbanása,

ellen a világ,
csak Isten a társa.

Lobbanj fel égi tűz,
olvaszd el a láncunk,
űzd ki lelkünkől
mérhetetlen gyászunk!

Mária, Szent Anyánk,
nyújtsd felénk kezedet,
tedd újra eggyé
hú magyar nemzeted!

A Katolikus Karitászs Alsónémedi Csoportjának hírei

Kérjük, a használható ruhaneműt, cipőt és más használati tárgyakat továbbra se dobják ki. Szeretettel várjuk az adományokat július 3. szombatján /20-án/ 10 órától 12 óráig a Szent Imre Községi házban, bejárat a Magyar úti kapun. Természetesen ebben az időpontban lesz adományosztás is. Mindig továbbítjuk a felajánlott élelmiszert is / tartós vagy akár másodosztályú, piacra nem viheto friss zöldségfélét /.

Krízishelyzetben megpróbálunk gyorsan segíteni. Figyeljünk egymásra is, ha baj van, legyen valaki, aki segítséget kér!

Elérhetőségünk:

06 30 394 22 29 és karitasz.alsonemedi@gmail.com

Győrvári Pálné Erzsi néni

Június hónapban püspöki szentmise volt templomunkban. Dr. Takács Nándor nyugalmazott székesfehérvári megyéspüspök testvére, Takács Ernő temetése után mutatott be misét az elhunyt lelki üdvéért.

Június 2-án a 19 órai Szentmisét a Jézus Szíve Család elhunyt és élő tagjaiért ajánlottuk fel.

A híd

Egy vidéki farmon élt két testvér egymás szomszédságában. Egy napon egy jelentéktelen félreértés kapcsán összevesztek. Eddig kölcsön adták egymásnak szerzőségeiket, ameddig az egyik távol volt, a másik vigyázott a farmra, megbeszélték a problémáikat, de most egy csapásra minden megváltozott. Hiába a negyven éves szomszédság, most végül odáig fajult a dolog, hogy nem is álltak szóba egymással.

Egy szép napos reggelen az idősebbik testvérhez bekopogott egy idegen férfi, aki munkát keresett egy-két napra. Először el akarta küldeni, de végül amikor meghallotta, hogy ácsmester, és jól bánik a fával, megmozgatta a fantáziáját. Azt a feladatot adta neki, hogy a testvére és az ő telke határába építsen egy kerítést. Olyat kért, amin még átlátni sem lehet, mert annyira haragudott a testvére.

Miután kiadta a feladatot és minden faanyagot, szerszámot, sze-

Egy perc bölcsesség...

get a rendelkezésére bocsátott a mesternek, elment a városba. Az ács neki is látott a munkának. Estefelé, amikor visszajött az idősebb testvér megdöbbenve látta, hogy a telek határában, a kis völgyben nem egy kerítés, hanem ellenkezőleg egy híd áll, mely összeköti az ő és testvére telkét.

Pont akkor jött ki a fiatalabbik testvér, aki szintén megdöbbenve nézte a hidat, ezt mondta:

"Drága testvérem! Te képes voltál egy hidat építtetni, azok után ami köztünk történt? Azok után, amiket tettem és mondtam?" Erre mindketten nagyon elszégyellték magukat, és a híd közepén egymásba borulva kibékültek.

Ennek öröme kérték az ács mestert, hogy maradjon még pár napig, találjanak még neki valami munkát. Erre a Mester így felelt: "Nagyon szívesen maradnék, de még sok olyan hely van, ahol hidat kell építenem!"

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!